

П Ъ С Ъ Н Ъ .

Слана ми ясена паднала,
Та ми опари горж зеленж.
Кой кждѣ видя утиди.
Нѣтко и Слави остана.
Нѣтко на Слава думаше :
Хайди въ Сливенъ да идимы
Азъ си тамъ имаѣмъ роднинж,
Да ни рызы-тѣ пере.
Чи сж презъ Сливенъ минали
И са ги чорбаджиѣ съгледали.....

СВѢТЕНЕ НА СЛЪНЦЕ-ТО.

«Ахъ, да бѣше свѣтило сякога слънце-то!» думали дѣтца-та въ единъ облачный, бурный и дъждовный день. Тѣхно-то желаніе скоро ся испълнило; защото нѣколко мѣсяцы не ся видѣло никакъвъ облакъ по небе-то. Нѣ тѣзи дълга суща повредила много полета и ливады-тѣ, цвѣтя-та и тревы-тѣ, а ленъ-тѣ, който много весели дѣвицы-тѣ, станалъ не по дѣлъкъ отъ прѣстъ. Тогава майката казала: — Дѣтца! видите ли сега, чи и дъждъ-тѣ е тѣжй потрѣбенъ, както и слънце-то? Научете ся да разбирате въ това Божіе распоряженіе тѣжи полезнж истинж, чи за насъ не бы было по добрѣ, ако бѣхмы сѣкій день щастливы; нѣ нужно е да имамы и намусены дни, — т. е. да ны постигѣтъ по нѣкога скорби и нещастія, чрезъ които можи да станимы добры хора.

ЗАГАТКА.

- а) Стрѣдь море огнь гори — ?
- б) За парж нѣщо кѣщж напъля — ?